

Prof. Em. Dítě

Svatý Liborius
biskup

Slyš, svatý Liborie, vroucích proseb hlas,
jenž v říši nadhvězdnu se k tobě zvedá,
vrať tělu zdraví, duši míru jas,
když v nemoci u tebe pomoc hledá.

K vám, svatí andělé, též spínáme svou dlaň,
za nás se přimluvte u Boží velebnosti,
každý náš krok vždy vaše láska chraň
a přiveď jednou šťastně do věčnosti.

V. Oroduj za nás, svatý Liborie,
R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení
Kristových.

Modleme se.

Bože, jenž jsi oslavil svatého biskupa Liboria nesčetnými zázraky, zvláště však výsadou léčení žlučových a ledvinových kaménků, uděl, prosíme, abychom pro jeho zásluhy a na jeho přimluvu těchto i jiných neštěstí zbaveni, stali se účastni věčných radostí. Skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Modlitba s postem a almužnou lepší jest,
nežli poklady zlata schovávati.

Modleme se.

Přispěj, Pane, našim snažným prosbám, které pronášíme, vzpomínajíce tvého svatého vyznavače a biskupa Liboria, abychom, ježto nedůvěřujeme své spravedlnosti, podporováni byli prosbami a zásluhami toho, v němž jsi sobě zalíbil. Bože, jenž jsi udělil svému lidu svatého Liboria za přísluhovatele věčné spásy, popřej, prosíme, abychom toho, jenž nám byl na zemi učitelem života, zasloužili si vždy míti přímluvcem na nebi. Skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

V. Zamiloval jej Hospodin a ozdobil jej.

R. Rouchem slávy jej přioděl.

Modleme se.

Požehnej, Pane, svou pravicí prosícímu lidu a pro zásluhy sv. Liboria, biskupa a vyznavače svého, ochraňuj jej ode všech protivností. Skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Svatý Liborius

narodil se na počátku 4. století v Mansu ve Francii ze zbožných rodičů. Již v mládí vynikal nejen bohatými duševními schopnostmi, ale též velikou touhou a snahou po dokonalém, bohumilém životě. Stav se knězem, pracoval s neúnavnou láskou na vinici Páně a dával věřícím nejkrásnější příklad svou mírností, tichostí, kajícností a vytrvalostí v modlitbách. I získal si takové obliby, že byl v Mansu po smrti sv. Pavacia r. 348 zvolen biskupem: V tomto úřadě osvědčil se svatý Liborius bdělým pastýřem svěřeného lidu, snaže se horlivě zvelebovati jeho náboženský život. Kázal neúnavně slovo Boží a co jiným přikazoval, to sám nejsvědomitěji konal. Nechlubil se leč v Kristu Ježíši, radoval se s radujícími, plakal s plačícími a ukládal si poklad v nebi velikou štědrostí k chudým a láskou k trpícím. Není divu, že věřící k němu lnuli a snažili se ho následovati. Tak spravoval sv. Liborius diecési laskavě a spravedlivě po 49 let. R. 397 se těžce roznemohl a zesnul v Pánu 23. července v náručí svého věrného přítele sv. Martina, biskupa tourského, který jej posílil na cestu do věčnosti svatými svátostmi. Bůh oslavil sv. Liboria četnými zázraky, takže ho lid v brzku začal uctívati jako světce. V 9. století byly jeho svaté ostatky převezeny z Mansu do Paderbonu, kde odpočívají podnes. Roku 1678 bylo založeno při bývalém opatství v Praze na Karlově „Bratrstvo sv. Liboria“, jež pro zvláštní církevní výsady mívalo hojně členů a konávalo pobožnosti u oltáře s obrazem světcovým, který je tam dodnes. Na přímluvu sv. Liboria dějí se podivuhodná uzdravení zvláště při chorobě žlučových a ledvinových kaménků. Svátek sv. Liboria se slaví 23. července.

*S úchvalou nejdůst. kníž. arcib. Ordinariátu v Praze,
14. III. 1940. Prel. Dr. Bohumil Opatrný,
gen. vikář. Č. 3410*

*Vydaly Školské sestry O. S. F.
Praha-Vinohrady
1940*